Dosarul nr.: 1a-118/26 **Judecătoria** Căușeni, sediul Ștefan Vodă
(nr. electronic: 1-24137181-02-1a-23012026) **Judecător** Smolnițchi Alexandra

DECIZIE
în numele Legii

06 mai 2026 **or. Chișinău**

Colegiul penal al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele ședinței, judecător Beșelea Eugeniu
Judecători Budeci Vitalie, Cazacicov Andrei
Grefier Mocan Violina

Cu participarea:
Procurorului Plîngău Alexandru
Inculpatului Frunză Nicolae
Apărătorului inculpatului
Frunză Nicolae, avocat Ghețivu Iulia

examinând în sediul instanței, în odine de apel, în ședință de judecată publică, apelul declarat de către apărătorul inculpatului Frunză Nicolae, avocatul Țurcan Mihail, împotriva *Sentinței Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă, nr. 1-231/2024 din 23.12.2025*,

în cadrul cauzei penale de învinuire a lui:

Frunză Nicolae *****, IDNP: *****, născut la *****, în raionul *****, de naționalitate moldovean, cetățean al Republicii Moldova și al Federației Ruse, domiciliat în raionul *****, satul *****, neangajat oficial în câmpul muncii, nu a îndeplinit serviciul militar, căsătorit, are un copil la întreținere, cu studii medii, nu are dizabilități, cunoaște limba în care s-a desfășurat procesul, anterior a fost subiectul răspunderii penale în baza:

- *Sentinței Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă, nr. 1-125/2018 din 19.09.2018 (f.d. 115-116),* fiind recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361, alin. (1) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa amenzii de 200 u.c.;
- *Sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă, nr. 1-277/2018 din 29.05.2019 (f.d. 117-118),* fiind recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361, alin. (1) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa amenzii în mărime de 489 u.c. (modificată prin *Decizia Curții de Apel Centru nr. 1a-1145/19 din 28.05.2020*, prin care s-a stabilit pedeapsa 500 u.c.);
- *Sentința Judecătoriei Ungheni din 23.052.2023 (f.d. 189*), prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361, alin. (2) Cod penal, cu stabilirea sancțiunii amenzii de 500 u.c.;
- *Hotărârea Judecătoriei Kursk, raionul Rylskiy, din 17.08.2023 (f.d. 123),* recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 322, alin. (2) Cod penal al F. Ruse, cu aplicarea închisorii pe un termen de 4

luni;
- *Sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, nr. 1-2410/2024 din 14.11.2024 (f.d. 189-202),* prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 189, alin. (3), lit. b), e) Cod penal, fiind pedepsit cu închisoarea pe un termen de 6 ani, cu amendă în mărime de 1 700 u.c.;

cu antecedente penale nestinse,

acuzat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 201[1], alin. (1), lit. a) și art. 264[1], alin. (4) Cod penal,

examinată în procedura generală, în următoarele termene:
- de la 02.12.2024 și până la 23.12.2025 – în instanța de fond;
- de la 23.01.2026 și până la 06.05.2026 – în instanța de apel,

în baza materialelor din dosar și argumentelor invocate de participanții procesului judiciar, instanța de judecată

a constatat:

FAPTA CONSTATATĂ DE PRIMĂ INSTANŢĂ

1. În baza *Sentinţei Judecătoriei Căuşeni, sediul Ştefan Vodă, nr. 1-231/2024 din 23.12.2025*, s-a constatat că Frunză Nicolae, la data de 15 iulie 2024, aproximativ la ora 17 și 20 minute, nedeţinând permis de conducere, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, prevăzând urmările lor şi cunoscând cu certitudine că acţionează cu încălcarea prevederilor pct. 14 lit. a) şi pct. 10 subpct. (2) lit. a) din Regulamentul circulaţiei rutiere, a urcat la volanul mijlocului de transport de model „Mercedes-Benz S-Class S600”, cu numerele de înmatriculare „*****” (Federaţia Rusă) şi, deplasându-se pe o stradă din satul *****, raionul *****, a fost stopat de către angajaţii Inspectoratului de Poliţie Ştefan Vodă, aflaţi în misiune de serviciu pentru combaterea infracţiunilor/ contravenţiilor şi menţinerea ordinii de drept.

Fiind suspectat pe temeiuri rezonabile de conducerea unităţii de transport în stare de ebrietate, Frunză Nicolae ***** a fost supus testării alcoolscopice cu aparatul de model „Drager Alcotest 6820”. Astfel testul nr. 912 din 15 iulie 2024 a afișat rezultatul de concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,49 mg/l, care, conform art. 134[12] alin. (3) din Codul penal, se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

2. În baza actului judecătoresc contestat s-a stabilit că Frunză Nicolae a comis infracţiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (4) din Codul penal (redacția în vigoare de până la 7 septembrie 2024), adică conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârşită de către o persoană care nu deţine permis de conducere.

3. Tot Frunză *****, la data de 11 august 2024, aproximativ la ora 22 și 30 minute, aflându-se la domiciliul mătuşii sale Galina Frunză, situat în satul *****, raionul *****, fiind în stare de ebrietate, acționând cu intenţie directă, în urma unui conflict apărut spontan cu nepotul său Frunză ***** Nicolae, cu care, conform art. 133[1] lit. b) din Codul penal sunt membri de familie, i-a aplicat mai multe lovituri peste faţă şi a tras-o de păr pe partea vătămată Galina Frunză, astfel provocându-i, conform Raportului de expertiză judiciară nr. 202430P0164 din 12 august 2024, următoarele leziuni: echimoze în jurul ochiului drept, revărsări sangvine

totale în conjunctiva globului ocular drept, echimoze ale antebraţului drept şi regiunea lombară stânga, ce au fost cauzate prin acţiuni traumatice prin mecanism de lovire a unui obiect dur, contondent cu suprafaţa de interacţiune limitată, posibil în timpul şi circumstanţele indicate, condiţionează o dereglare a sănătății de scurtă durată și conform acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

4. În baza actului judecătoresc contestat s-a stabilit că Frunză Nicolae a comis infracțiunea prevăzută de art. 201[1], alin. (1), lit. a) Cod penal – violență în familie, adică acțiunea intenționlă comisă de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acţiuni violente, soldate cu vătămare uşoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii.

DISPOIZITIVUL SENTINȚEI ATACATE

5. Prin *Sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Ştefan Vodă, nr. 1-231/2024 din 23.12.2025,* s-a hotărât:

„Se recunoaște Frunză Nicolae *****, IDNP *****, născut la *****, vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (4) din Codul penal și i se stabilește o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 9 (nouă) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

Se recunoaște Frunză Nicolae *****, IDNP *****, născut la *****, vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. a) din Codul Penal și i se stabilește o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit prevederilor art. 84 alin. (1) din Codul penal, se cumulează parțial pedepsele aplicate pentru concurs de infracțiuni și se stabilește lui Frunză Nicolae ***** pedeapsa definitivă pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264[1] alin. (4) din Codul penal și art. 201[1] alin. (1) lit. a) din Codul penal – închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul de executare al pedepsei sub formă de închisoare aplicată lui Nicolae Frunză prin prezenta sentință, urmează a fi calculat din momentul definitivării sentinței.

Se încasează de la Frunză Nicolae *****, IDNP *****, în bugetul de stat cheltuielile judiciare privind efectuarea expertizei în sumă de 128 (o sută douăzeci și opt) lei.

Sentința poate fi atacată cu apel, la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan cel Mare”.

FONDUL APELULUI

6. În data de 06.01.2026, în instanța de fond a parvenit apelul declarat de către apărătorul inculpatului Frunză Nicolae, avocat Țurcan Mihail, împotriva *Sentinței Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă, nr. 1-231/2024 din 23.12.2025*.

7. În motivarea apelului s-a invocat că, condamnatul recunoaște vinovăția în baza art. 264[1] alin. (4) CP, nefiind de acord doar cu pedeapsa stabilită.

Partea apărării nu este de acord cu sentința de condamnare în baza art. 201[1] alin. (1) lit. a) CP și consideră că aceasta urmează a fi casată, cu achitarea acestuia, deoarece nu este stabilită vinovăția condamnatului în comiterea infracțiunii imputate. Instanța de fond nu a luat în considerare circumstanțe importante pentru soluționarea corectă a cauzei penale, fapt care, în

viziunea apărării, a dus la condamnarea ilegală a inculpatului Frunză Nicolae în baza art. 201[1] alin. (1) lit. a) CP.

Instanța și-a motivat sentința de condamnare prin declarațiile părții vătămate, Frunză Galina, date în cadrul urmăririi penale, declarațiile martorilor Cătălin Popovici, Anatolie Bulat și Elena Cebotari, ordinul de restricție de urgență din 12.08.2024, precum și Raportul de expertiză judiciară din 12.08.2024. Astfel, unica probă directă care poate fi pusă la baza sentinței de condamnare a lui Frunză Nicolae, în baza art. 201[1] alin. (1) lit. a) CP, o constituie declarațiile părții vătămate Frunză Galina, date în cadrul urmăririi penale, aceasta fiind audiată în condiții speciale, în baza art. 109 CPP. Este de menționat faptul că declarațiile părții vătămate Frunză Galina nu au putut fi verificate în ședința de judecată, întrucât aceasta este, în prezent, decedată, cauza decesului fiind suicidul.

Declarațiile martorilor Cătălin Popovici, Anatolie Bulat și Elena Cebotari sunt probe indirecte, aceștia doar au auzit despre existența conflictului dintre inculpat și partea vătămată, însă nu au asistat nemijlocit la conflict și nu au perceput direct acțiunile inculpatului. Inculpatul Frunză Nicolae, atât în faza urmăririi penale, cât și în instanța de judecată, a negat categoric faptul că ar fi comis acțiuni violente împotriva mătușii sale, Frunză Galina. Acesta a recunoscut că, într-adevăr, în acea zi a avut loc un conflict cu mătușa sa, generat de prezența unei femei aflate în vizită la el. În timpul conflictului, mătușa sa se afla în stare de ebrietate, era agitată și striga la el.

Inculpatul susține că nu a lovit-o și nu a exercitat alte acte de violență asupra acesteia. Nu cunoaște proveniența leziunilor corporale constatate ulterior, presupunând că acestea ar fi putut surveni în urma unei căderi, în contextul stării de ebrietate.

De asemenea, a menționat că mătușa sa suferea de dereglări psihice și se afla la evidența medicului psihiatru. Consideră că apelul la poliție ar fi putut avea drept motiv dorința acesteia de a se răzbuna, fiind deranjată de faptul că inculpatul a adus în locuință o femeie străină. Martorul Cătălin Popovici a declarat că s-a aflat la fața locului, unde a observat-o pe Frunză Galina cu vânătăi la ochi, aceasta comunicându-i că a avut un conflict cu nepotul său, Frunză Nicolae. Totodată, a menționat că aceasta se afla în stare de ebrietate. De asemenea, și inculpatul se afla în stare de ebrietate, negând că ar fi agresat-o și susținând că a fost doar un conflict verbal. Martorii Anatolie Bulat și Elena Cebotari au declarat că au auzit despre acest conflict, însă nu au asistat nemijlocit la desfășurarea acestuia. Alte probe directe care să stabilească cu certitudine vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii de violență în familie nu au fost administrate.

Analizând probele cercetate în ședința de judecată prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, potrivit cărora fiecare probă urmează a fi apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din perspectiva coroborării lor, apărarea consideră că, în ședința de judecată, învinuirea formulată condamnatului nu a fost confirmată, motiv pentru care acesta urmează a fi achitat, deoarece nu este stabilit faptul comiterii infracțiunii de către acesta.

8. În cadrul ședinței instanței de apel, **inculpatul** Frunză Nicolae a declarat că susține cererea de apel declarată de avocatul Țurcan Mihail și nu are alte adăugiri.
9. **Apărătorul inculpatului** Frunză Nicolae, avocat Ghețivu Iulia, a pledat în fața instanței pentru achitarea inculpatului, pe episodul infracțional de violență în familie, căci vinovăția acestuia nu a fost demonstrată. În partea episodului de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, se solicită aplicarea unei pedepse non-privative de libertate.

10. În fața instanței de judecată, **procurorul** Plîngău Alexandru a pledat pentru respingerea cererii de apel ca fiind neîntemeiată. Sancțiunea stabilită de instanța de fond a fost una echitabilă și proporțională circumstanțelor de fapt a comiterii infracțiunii, iar vinovăția persoanei a fost demonstrată pe deplin în baza probelor cercetate nemijlocit de către instanța de judecată. Apelul a fost declarat pur formal și declarativ.

11. **Succesorul părții vătămate** Frunză Galina, sora Bejan Evghenia, dar și **reprezentantul părții vătămate**, avocat Zavalișca Lilian, nu s-au prezentat în fața instanței de apel, deși procedura citării legale a fost completamente îndeplinită. Având la baza prevederile art. 412, alin. (5) Cod de procedură penală, instanța a dispus posibilă examinarea cauzei în lipsa cestor participanți ai procesului judiciar.

APRECIEREA COLEGIULUI PENAL

12. Studiind materialele dosarului prezentat, ținând cont de poziția participanților la proces în raport cu apelul înaintat, Colegiul penal al Curții de Apel Centru consideră necesar de a respinge apelul declarat ca fiind nefondat, cu menținerea actului judecătoresc contestat, din următoarele considerente:

i. Cadrul normativ incident

13. În acord cu reglementările art. 384 Cod de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

14. Chestiunile pe care trebuie să le soluţioneze instanţa de judecată la adoptarea sentinţei sunt prevăzute de art. 385 Cod de procedură penală, iar condițiile de formă și conținut al sentinței judecătorești sunt prevăzute la art. 389-396, 397 Cod de procedură penală.

15. În baza art. 400, alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, sentinţele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt şi în drept a cauzei, cu excepţia sentinţelor pronunţate de către instanţele judecătoreşti privind infracţiunile pentru a căror săvârşire legea prevede exclusiv pedeapsă nonprivativă de libertate. Apelul declarat împotriva sentinţei se consideră făcut şi împotriva încheierilor, chiar dacă acestea au fost date după pronunţarea sentinţei.

16. Conform art. 402, alin. (1) din aceeași lege, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunţării sentinţei integrale, dacă legea nu dispune altfel.

17. Lista persoanelor ce pot declara apel este stipulată la art. 401 Cod de procedură penală, iar conținutul unei cereri de apel este descris la art. 405 din aceeași lege.

18. În conformitate cu reglementările art. 412, alin. (3)-(7) Cod de procedură penală, judecarea apelului se face cu citarea părţilor şi înmânarea copiilor de pe apel. Judecarea apelului are loc în prezenţa inculpatului, când acesta se află în stare de arest, cu excepţia prevăzută în art. 321 alin. (2) pct. 2). Neprezentarea părţilor legal citate în instanţa de apel nu împiedică examinarea cauzei. Dacă este necesar, instanţa de apel poate recunoaşte prezenţa părţilor obligatorie şi ia măsurile corespunzătoare pentru asigurarea prezenţei lor. La judecarea apelului, participarea procurorului, precum şi a apărătorului, dacă interesele justiţiei o cer, este obligatorie. Apelul poate fi judecat în lipsa nemotivată a avocatului în măsura în care nu se încalcă dreptul la apărare.

19. Conform art. 414, alin. (1)- (2), (5)-(6) Cod de procedură penală, instanţa de apel, judecând apelul, verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanţă, conform materialelor din cauza penală, şi în baza oricăror probe noi prezentate instanţei de apel. Instanţa de apel verifică declaraţiile şi probele materiale examinate de prima instanţă prin citirea lor în şedinţa de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. Instanţa de apel se pronunţă asupra tuturor motivelor invocate în apel. Instanţa de apel nu este în drept să-şi întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanţă dacă ele nu au fost verificate în şedinţa de judecată a instanţei de apel şi nu au fost consemnate în procesul-verbal.

20. Potrivit art. 415, alin. (1) și (3) din același cod, instanţa de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) apelul a fost depus peste termen, cu excepţia cazurilor prevăzute în art. 402; b) apelul este inadmisibil; **c) apelul este nefondat.** Decizia instanţei de apel este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării.

21. În temeiul art. 6, § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public şi în termen rezonabil, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunţată în mod public […].

ii. Raționamentele instanței

22. În speță, persoana care a depus apelul are dreptul de a-l declara în virtutea art. 401 Cod de procedură penală, iar apelul corespund condițiilor de formă și conținut prevăzute de lege (art. 405 Cod de procedură penală).

23. La depunerea apelului de referință termenul legal prevăzut de art. 402 Cod de procedură penală – 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale – a fost respectat.

24. Analizând în ordine de control ierarhic superior corectitudinea aplicării cazului din speță a normelor de drept formal și material, Colegiul penal constată examinarea obiectivă, multilaterală și completă a cauzei, cu respectarea principiilor nemijlocirii, oralității și contradictorialității procesului penal (art. 314 Cod de procedură penală), în limita învinuirii formulate în rechizitoriu (art. 325, alin. (1) Cod de procedură penală), cu verificarea tuturor împrejurărilor de fapt și constatare certă a aspectelor de drept importante pentru justa ei soluționare, printr-o cercetare amplă a probelor administrate la faza de urmărire penală ce au servit obiect pentru cercetarea judecătorească, primind o apreciere obiectivă din punct de vedere al admisibilității, pertinenței, veridicității, concludenței și coroborării reciproce (conform art. 100-101 Cod de procedură penală).

25. În cazul de față se constată legalitatea și temeinicia sentinței judecătorești atacate atât în latura penală, cât și în partea individualizării răspunderii penale și a stabilirii pedepsei penale (art. 75 Cod penal).

26. Totodată, se atestă statuarea motivată la baza actului judecătoresc a probatoriului legal administrat de către organul de urmărire penală, sub conducerea procurorului de caz, a cărui cercetare, verificare și apreciere obiectivă s-a efectuat în instanța de fond în limitele legale (art. 93-96, 99-101 Cod de procedură penală), cu participarea nemijlocită a părților procesului judiciar, confirmându-se vinovăția inculpatului la comiterea infracțiunilor imputate.

27. Totodată, condițiile de formă și conținut al sentinței judecătorești, prevăzute la art. 389-396, 397 Cod de procedură penală, au fost respectate cu strictețe de către instanța de judecată de prim nivel.

28. În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil (cauza *Ruiz Torija vs Spania,* 09.12.1994, §29; cauza *Papon vs Franța*, 15.12.2001; cauza *Boldea vs România*, 15.02.2007, §30).

29. În speța dedusă judecății, se apreciază că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, întemeindu-și concluzia numai pe probele care au fost cercetate în ședință de judecată conform rigorilor instituite de art. 365-376 Cod de procedură penală, iar motivarea actului judecătoresc a fost una suficientă atât în fapt, cât și în drept.

30. Colegiul penal al Curții de Apel Centru subliniază că, la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a apreciat circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Frunză Nicolae a săvârșit infracțiunile imputate, în circumstanțele descrise în §§ 1 și 3 de mai sus.

31. Partea apărării nu a contestat vinovăția în partea episodului infracțional calificat prin prisma art. 264^1, alin. (4) din Codul penal, ci doar în partea episodului încadrat conform art. 201^1, alin. (1), lit. a) Cod penal.

32. Astfel, în fața instanței de fond, **inculpatul** Frunză Nicolae a declarat că recunoaște integral comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (4) din Codul penal.

În ce privește infracțiunea de violență în familie a declarat că nu recunoaște că a aplicat violență asupra mătușii sale, Galina Frunză. Locuia împreună cu ea și, într-adevăr, în ziua respectivă a avut loc o ceartă. Era luna iunie a anului 2024. Poliția a fost chemată de către o altă persoană. Conflictul a escaladat pentru că în acea zi venise acasă împreună cu o colegă de clasă. Era aproximativ ora 20:00 sau 21:00. Nu i-a aplicat nicio lovitură mătușii. Ultima era în stare de ebrietate. Nu știe de unde aceasta avea vânătăi pe față. Fusese prin sat și cine știe ce i s-a întâmplat. Posibil a căzut. Galina avusese conflicte cu mai multe persoane. Poate cineva i-a cauzat leziunile respective. Menționează că mătușa sa avea un comportament normal de regulă, dar era agresivă atunci când consuma băuturi alcoolice. Consideră că mătușa a declarat la urmărirea penală că a fost agresată de nepot din cauza dereglărilor mentale de care suferea. Ultima era la evidența medicului psihiatru din Ștefan Vodă. Au mai fost cazuri când se ducea prin sat și venea bătută. În timpul certii Galina deja avea vânătăi și zgârieturi. Colega nu a asistat la ceartă. Atunci când mătușa a început să strige, aceasta a plecat.

33. **Martorul** Cătălin Popovici a declarat în ședința de judecată că, la data de 11 august 2024, a fost implicat în serviciu. În jurul orei 23:00 a primit o informație de la serviciul 112 potrivit căreia s-a adresat paznicul de la grădinița din satul Feștelița care a comunicat poliției că aude strigăte. S-a deplasat la fața locului. Paznicul a arătat locuința din direcția căreia se auzeau țipete. Numele paznicului era Anatolie Bulat din câte își amintește. A strigat la poartă și a ieșit o doamnă. A întrebat ce s-a întâmplat și dacă are nevoie de ajutor. Doamna avea o vânătaie la ochi. Ultima a comunicat că are un conflict cu nepotul său. A înțeles că cauza conflictului a fost faptul că nepotul său pe nume Nicolae aduce în locuința comună diferite

femei. Acest lucru o deranjează pentru că nu vrea ca la ea în casă să vină persoane străine. În urma certii, Nicolae, fiind enervat de faptul că Galina nu-i permite să invite amici în locuință i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea feței. De asemenea ultimul i-a adresat și cuvinte necenzurate. În privința lui Nicolae a fost eliberat un ordin de restricție, iar Galinei i-a fost eliberată o îndreptate le medicul legist pentru stabilirea vătămărilor. De asemenea a fost chemată ambulanța și Galinei i s-a acordat ajutorul medical necesar. Nu a fost nevoie de spitalizare. Femeia era stresată și speriată. La acel moment nu mai era nimeni la domiciliu. Nu-și amintește dacă prin preajmă a văzut obiecte stricate. Nicolae Frunză era vizibil în stare de ebrietate. Când a vorbit cu ultimul acesta era calm, dar nu recunoștea că a aplicat violență asupra Galinei. Nu își amintește cu siguranță dacă victima era însărcinată în acel moment. Lui Nicolae i s-a explicat că nu are voie să încalce ordinul de restricție. S-a asigurat că victima nu este în pericol și a plecat.

34. **Martorul** Bulat Anatolie a declarat în ședința instanței de fond că, la data de 11 august 2024, se afla la muncă, în incinta grădiniței din satul Feștelița, raionul Ștefan Vodă. La un moment dat a auzit strigăte de femeie. Nu știa ce se întâmplă. Sunetele se auzeau din vale. A sunat la poliție. Când au venit colaboratorii de poliție le-a arătat de unde anume se auzea gălăgia.

35. **Martorul** Cebotari Elena a declarat în ședința primei instanțe că este vecina Galinei Frunză și a lui Nicolae Frunză. Cu ambii este în relații bune. Anul trecut, în luna iunie sau iulie, nu-și amintește cu exactitate, Galina Frunză era în drum. Striga și bătea în poartă ca să i se deschidă. Probabil Nicolae urma să o lasă să intre. I-a propus să meargă la ea, însă Galina a refuzat, spunând că dă foc la casă. A intrat în ogradă. De afară se mai auzea gălăgie. Galina zicea că Nicolae a adus curve în casă. Nu cunoaște cine anume venise la ei în ospeție. I-a spus să sune la poliție, dar a refuzat. Galina era bolnavă. Când Nicolae nu era, ea ieșea afară și speria copiii.

36. Vinovăția inculpatului de comiterea violenței în familie se deduce și din următoarele mijloace materiale de probă administrate în cadrul urmăririi penale și analizate în cadrul cercetării judecătorești:

- *Plângerea din 12.08.2024 (f.d. 54),* prin care Frunza Galina a solicitat atragerea la răspundere penală pe nepotul său Frunză Nicolae care, la 11.08.2024, la domiciliu ei, a numit-o cu cuvinte necenzurate i-a aplicat lovituri cu pumnii în regiunea capului.
- *Procesul-verbal de audiere a victimei Galina Frunză din 12.08.2024 (f.d. 55), din 28.08.2024 (f.d. 71-73) și, în condiții speciale conform prevederilor art. 109 din Codul de procedură penală din 18.09.2024 (f.d. 90-93),* potrivit cărora Frunze Nicolai este nepotul său.

  La data de 11 august 2024 el a venit cu o domnișoară şi erau în stare de ebrietate. A venit la casa sa unde este pus la evidenţă. Acasă nu a fost de 4 ani. Nicolae foarte tare s-a schimbat. I-a propus să servească băuturi alcoolice, dar a refuzat și a propus să servească cafea. Totodată l-a atenţionat pe Nicolae de faptul că până la deces părinţii ultimei au solicitat ca la ei în casă să nu intre persoane străine, ci doar soţi şi soţii. Auzind aceasta Nicolae s-a apropiat de Frunză Galina şi i-a aplicat o lovitură cu palma în faţă, pe obrazul drept, spunându-i cu cuvinte necenzurate. El a înţeles că nu dorește ca să mai stea împreună cu prietena sa, nu i-a plăcut cum a reacționat şi a vorbit pe o tonalitate mai ridicată. A lovit-o şi a căzut. I-a aplicat lovitura în partea dreaptă, după cap, și a tras-o de păr. A numit-o cu cuvinte necenzurate. După ce a căzut jos, a încercat să iasă din mâinile lui şi să fugă. În timpul altercației a tras-o de păr şi nu mai ţine minte dacă i-a mai aplicat

lovituri, în afară de prima lovitură. În tot acest timp domnișoara stătea şi se uita. A primit o palmă în regiunea feţei şi apoi i-a aplicat o lovitură după cap şi în ochi a lovit-o. I-a cauzat echimoze. A ieşit afară şi i-a spus domnișoarei să iasă din casă, la ce ea s-a aşezat şi consuma mai departe băuturi alcoolice. Susține că l-a iertat pe Nicolae, însă nu-i venea să creadă că a putut proceda aşa. La momentul actual nu are pretenții faţă de Nicolae Frunză. A mers şi a bătut în poartă, a ieşit o vecină, pe nume Ileana. Poliţia a venit la faţa locului. Nu cunoaște cine a chemat politia. Anterior conflicte nu au avut loc. Relaţia între ei era foarte bună. În cazul în care va fi recunoscut vinovat nu dorește să fie atras la răspundere penală şi să-i fie aplicată vreo pedeapsă.

Conflictul a durat aproximativ 60 minute. În acest timp, după ce a lovit-o, Nicolae cu prietena s-au aşezat la masă și serveau vin, iar ultima în acest timp a ieșit în stradă și striga puternic, lovea cu palma în poartă, considerând că va fi auzită de vecinii care vor chema poliţia. Totodată striga la domnișoară să plece dar ea nu reacţiona. Nicolae de câteva ori i-a spus să nu facă gălăgie şi să tacă. Văzând că ultima nu încetează să strige, el s-a fugărit din urmă pentru a o bate încă o dată. Nu a ajuns-o şi ultima a fugit la vecină, unde a aşteptat poliţia. În rezultatul maltratării ultimei i-au fost cauzate leziuni corporale şi a suferit psihic.

Până la acest caz nu a mai avut astfel de situaţii şi nici după aceasta. Relaţiile cu nepotul erau foarte armonioase. Doar în seara de 11august 2024 el şi-a permis să o insulte şi să o lovească. Alte cazuri nu au mai avut loc;

- Copia *Ordinului de restricție de urgență nr. 202434070 din 12 august 2024* aplicat în privința agresorului Frunză Nicolae față de victima Galina Frunză (f.d. 63);
- *Raportul de expertiză judiciară nr. 202430P0164 din 12 august 2024*, potrivit căruia în baza examinării medico-legale primare a Galinei Frunză, s-au depistat echimoze în jurul ochiului drept, revărsări sangvine totale în conjunctiva globului ocular drept, echimoze a antebraţului drept şi regiunea lombară stânga, ce au fost cauzate prin acţiuni traumatică prin mecanism de lovire a unui obiect dur contondent cu suprafaţa limitată, posibil în timpul circumstanţele indicate în ordonanţa, condiţionează o dereglare a sănătăţii de scurtă durată şi conform acestui criteriu se califică ca vătămare uşoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii. Luând în considerație localizarea anatomică multipolară a leziunilor corporale, aspectul morfologic, mecanismul de formare, se exclud formarea lor de la căderea unică, liberă a corpului din poziția verticală statică sau fără accelerare și lovire de aceasta, cât și de sine stătător e puțin probabilă.

37. În rezultat, calificarea faptei infracționale comise de către Frunză Nicolae a fost bazată pe un probatoriu suficient, fiind una corectă (a se vedea § 4 de mai sus).

38. Probatoriul cercetat denotă că instanța de fond și-a consolidat concluzia nu doar pe mărturiile părții vătămate, ci pe un ansamblu de probe pertinente, concludente și coroborate între ele, constatând cert acțiunile violente ale inculpatului în raport cu membrul său de familie.

39. Versiunea lansată de partea apărării, precum că Frunză Galina ar fi căzut sau și-a provocat de sine stătător leziunile corporale, se exclude chiar prin concluziile *Raportului de expertiză judiciară nr. 202430P0164 din 12 august 2024.*

40. Martorul Cebotari Elena a confirmat starea imediat post-infracțională a victimei, iar conjunctura în care a fost descoperită fapta nemijlocit de către angajații Poliției denotă o convingere fermă în săvârșirea infracțiunii față de victimă anume de către nepotul său, Frunză Nicolae.

41. Contextul în care declarațiile părții vătămate nu au putut fi verificate în fața instanței de fond și cea de apel în legătură cu decesul victimei un diminuează credibilitatea depozițiilor oferite la etapa de urmărire penală, mai ales pe fundalul faptului că au fost consemnate de mai multe ori, inclusiv în fața judecătorului de instrucție, coroborând cu alte probe administrate de organul de urmărire penală.

42. De aceea, Colegiul penal susține concluzia instanței de fond și se raliază motivelor jurisdicției de primă instanță în aspectul laturii penale.

43. În partea sancțiunii aspre, aplicate în baza episodului infracțional din 15.07.2024, calificat conform art. 264[1], alin. (4) Cod penal, instanța de recurs notează că prima instanță corect a apreciat aplicabilitatea legii penale în timp.

44. La stabilirea pedepsei, instanţa de judecată trebuie să ţină cont de următoarele criterii: a) pedeapsa se aplică în limitele fixate în Partea specială a Codului penal; b) pedeapsa se aplică în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a Codului penal (a se vedea Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale nr. 8 din 11.11.2013).

45. Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârşite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârşire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârşite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârşirea infracţiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

46. Pedeapsa aplicată are drept scop de a influenţa inculpaţii de a-şi revizui atitudinea faţă de valorile sociale şi comportamentul faţă de membrii societăţii, or, pentru a-şi atinge scopul, o pedeapsă penală nu trebuie să fie retribuitivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că aceasta nu trebuie privită ca preţul pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă şi excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, ci realizarea dreptății.

47. Instanța de recurs statuează că pedeapsa aplicată lui Frunză Nicolae a fost individualizată corect, respectându-se cu strictețe principiul individualizării (art. 7 Cod penal), prevederile generale (art. 75, art. 80[1] Cod penal) și speciale (art. 264[1], alin. (4) Cod penal) de individualizare a pedepsei.

48. La adoptarea sentinței, individualizând pedeapsa, instanța de judecată a respectat prevederile art. 96, 385, alin. (1), 394, alin. (1), (2) Cod de procedură penală, conform cărora instanţa de judecată este obligată să indice în partea descriptivă a sentinţei care sânt circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum şi motivele soluţiei adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

49. Pedeapsa penală aplicată este echitabilă și proporțională circumstanțelor cauzei și personalității inculpatului, corespunde scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât şi a altor persoane (art. 61 Cod penal), astfel nefiind atestate careva temeiuri de implicare a instanței de recurs în sentința instanței de fond în partea stabilirii pedepsei.

50. Referitor la personalitatea inculpatului Frunză Nicolae, instanța a stabilit că, potrivit revendicării și a sentințelor judecătorești anexate la materialele cauzei penale, acuzatul a fost

anterior judecat de multiple ori pentru comiterea infracțiunilor vizate de art. 361, 189 Cod penal.

51. Instanța de fond a constatat în calitate de circumstanță atenuantă în privința inculpatului Frunză Nicolae recunoașterea vinovăției, indicând totodată că acesta se caracterizează pozitiv, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru.

52. Cu toate acestea, s-a stabilit că inculpatul se află în stare de arestare preventivă într-o altă cauză penală, sentința judecătorească în limitele căreia încă nu a devenit definitivă.

53. Conform art. 264^1, alin. (4) Cod penal [la epoca faptelor], se pedepsea cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 200 la 240 de ore sa cu închisoare de până la 1 an.

54. În acest sens, având în vedere cumulul circumstanțelor atestate în speță, personalitatea inculpatului, dar și efectele unei pedepse penale ce urmează să conducă la corectarea, reeducarea acestuia, precum și prevenția de la comiterea noilor infracțiuni, alegerea pedepsei privative de libertate – sub formă închisorii pe un termen de 9 luni, cu executare în penitenciar de tip deschis – este una corectă.

55. În partea pedepsei stabilite în conformitate cu episodul infracțional din 11.08.2024, calificat prin prisma art. 201^1, alin. (1), lit. a) Cod penal, se consideră corectă alegerea pedepsei privative de liberate, cu forma închisorii, iar termenul aplicat de 2 ani (având în vedere diapazonul de la 1 la 6 ani) este proporțional circumstanțelor speței și a personalității făptuitorului.

56. Respectiv, prin prisma art. 84 Cod penal, instanța de fond purces la un cumul parțial al pedepselor pentru concurs real de infracțiuni, stabilind drept pedeapsă definitivă închisoarea pe un termen de 2 ani și 6 luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

57. Nici din această perspectivă, marja discreționară a instanței de prim nivel nu a fost depășită, încadrându-se perfect noțiunii de „proces echitabil”, în sensul art. 6 CEDO.

58. De aceea, Colegiul penal susține concluzia instanței de fond și se raliază motivelor jurisdicției de primă instanță (cauza *Garcia Ruiz vs Spania*, hotărârea CtEDO din 21.01.1999, § 26). Deși articolul 6 § 1 obligă instanțele să își motiveze deciziile, acesta nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument (cauza *Van de Hurk vs Țăriloe de Jos*, hotărârea CtEDO din 19.04.1994, § 61). Astfel, atunci când respinge un apel/ recurs, o instanță poate, în principiu, să se limiteze la a confirma motivele deciziei instanței inferioare (a se vedea, *mutatis mutandis*, cauza *Helle vs Finlanda,* hotărârea CtEDO din 19.12.1997, §§ 59-60).

59. Raționamentele instanței de fond pe marginea cheltuielilor de judecată au ținut cont de temeiurile prevăzute de art. 227-229 Cod de procedură penală, fiind corect materializate în sentința judecătorească.

iii. Concluzia finală

60. În sinteza celor enunțate, instanța de apel atestă ca fiind legală, întemeiată și motivată *Sentința Judecătoriei Căuşeni, sediul Ştefan Vodă, nr. 1-231/2024 din 23.12.2025*, respectiv se impune necesitatea respingerii apelului declarat împotriva hotărârii instanței judecătorești, cu menținerea acesteia fără modificări.

61. Din aceste considerente, în conformitate cu prevederile articolelor 415, alin. (1), pct. 1), lit. c), 417-418 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Centru

decide:

Se respinge, ca fiind nefondat, apelul declarat de către apărătorul inculpatului Frunză Nicolae, avocatul Țurcan Mihail, împotriva *Sentinței Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă, nr. 1-231/2024 din 23.12.2025*, adoptate în cauza penală de învinuire a lui Frunză Nicolae de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 201^1, alin. (1), lit. a) și art. 264^1, alin. (4) Cod penal, cu menținerea fără modificări a hotărârii atacate.

Termenul executării pedepsei cu închisoarea stabilită lui Frunză Nicolae se va calcula din momentul pronunțării deciziei – 06.05.2026.

Prezenta decizie este executorie din momentul adoptării, dar poate fi supusă recursului la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 (două) luni de la data comunicării deciziei integrale.

Președintele ședinței, judecător **Beșelea Eugeniu**
Judecător **Budeci Vitalie**
Judecător **Cazacicov Andrei**